

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a JUDr. Petra Hlušíka, Ph.D. ve věci

žalobce: **M. G.**

zastoupen JUDr. Josefem Kopřivou, advokátem
se sídlem Václavské náměstí 819/43, 110 00 Praha 1

proti

žalovanému:

Policejní prezident Policie České republiky
sídlem Strojnická 27, 170 89 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ve věcech služebního poměru ze dne 16. 5. 2022, č.j. PPR-8466-8/ČJ-2022-990131

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Žalobce se podanou žalobou doručenou soudu dne 14. 7. 2022 domáhal zrušení shora označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí Krajského ředitelství policie Moravskoslezského kraje ve věcech služebního

poměru č.j. KRPT-197413-13/ČJ-2021-0700KR ze dne 26. 1. 2022 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), jímž byla žalobci podle § 123 písm. a) zákona č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů (dále jen „zákon o služebním poměru“) poskytnuta odměna ve výši 10 000 Kč, a prvostupňové rozhodnutí bylo žalovaným potvrzeno.

2. Žalobce napadl rozhodnutí v celém rozsahu a navrhl jeho zrušení, neboť dle jeho názoru žalovaný nezjistil skutečný stav věci, o němž nejsou pochybnosti, a dospěl k nesprávnému právnímu posouzení věci.
3. Žalobce brojí proti výši odměny, jež byla žalobci poskytnuta v částce 10 000 Kč jako odměna podle § 123 písm. a) zákona o služebním poměru, za splnění mimořádného služebního úkolu spočívajícího v mimořádném nasazení v rámci pandemie COVID-19 při plnění služebních úkolů vyplývajících z usnesení vlády České republiky nebo opatření Ministerstva zdravotnictví, za odvážný a obětavý výkon služby během pandemie COVID-19. Výše uvedená odměna byla poskytnuta policistům v rozmezí částek 40 000 Kč - nejvyšší odměna až 5 000 Kč - nejnižší odměna, v tomto rozmezí bylo stanoveno 6 kategorií výše odměny. Pro zařazení do konkrétní kategorie byla stanovena kritéria.
4. Žalobce formuloval několik žalobních námitek.
5. Jako první žalobní námitku žalobce uvádí, že tato kritéria nemohou vést k objektivnímu hodnocení, jelikož se jedná o kombinaci měřitelných a neměřitelných kritérií a nefunkčnost kritérií prokazuje skutečnost, že odměna ve výši 40 000 Kč, tedy nejvyšší částka, byla poskytnuta všem vedoucím příslušníkům.
6. Druhou žalobní námitkou žalobce tvrdí, že rozdělení odměn bylo zcela v rozporu se zákonem deklarovanou povinností bezpečnostního sboru zajistit rovnost odměňování za stejnou činnost. Na podporu své námitky uvádí, že policejní technici měli všichni odměny ve výši 20 000 Kč, přestože jejich účast na proticovidových opatřeních byla nižší a spočívala zejména v dezinfikování vozidel a objektů a vydávání ochranných prostředků.
7. V další námitce žalobce uvádí, že informace od mjr. K. o rozsahu plnění žalobcových úkolů pro účely stanovení výše odměny nebyly úplné, když mjr. K. neuvedl, že žalobce prováděl kontroly uzavřených podniků a kontroly osob přejíždějících do uzavřených okresů z důvodu zaměstnání. Nezmínil také, že pokud se jedná o kontrolu osob, může ji provádět pouze velitel hlídky, který je přihlášen do služebního mobilu, nikoli další člen hlídky.
8. Ve čtvrté žalobní námitce žalobce srovnává svou odměnu s výší odměny jiných příslušníků a namítá, že pokud byla žalobci přiznána výrazně nižší odměna, měly být v odůvodnění rozhodnutí o odměně uvedeny dostatečně pádné důkazy o tom, že žalobce vykonával méně činnosti než ostatní příslušníci.
9. V další žalobní námitce žalobce polemizuje s odůvodněním napadeného rozhodnutí, které cituje odbornou literaturu komentující § 123 písm. a) zákona o služebním poměru, kde je uvedeno: *„Posouzení míry mimořádnosti nebo významnosti služebního úkolu spočívá plně na služebním funkcionáři. Jde zejména o porovnání vztahu tohoto služebního úkolu k běžným úkolům, které příslušník nebo ostatní příslušníci plní, ale také o porovnání rychlosti splnění takového úkolu.“* Žalobce konstatuje, že v případě tzv. „covidových“ odměn byla situace odlišná od běžného poskytování odměn. Podnět k poskytnutí odměn byl dán vládou, která vyčlenila na odměny mimořádné finanční prostředky a v podstatě tak označila službu

příslušníků v době covidu za plnění mimořádného a významného úkolu, čímž bylo posouzení míry mimořádnosti a významnosti služebním funkcionářem omezeno. Služební funkcionář byl povinen objektivně posoudit míru nasazení jednotlivých příslušníků.

10. Šestou žalobní námitkou žalobce poukazuje na zcela nepřiměřené rozdíly ve výši odměn poskytnutých příslušníkům za stejných podmínek.
11. Žalovaný navrhl žalobu zamítnout, neboť má za to, že napadené rozhodnutí bylo vydáno v souladu se zákonem a vznesené námitky nejsou důvodné. Všemi námitkami žalobce se žalovaný zabýval v napadeném rozhodnutí a ve vyjádření k žalobě.

Zjištění z obsahu správních spisů

12. Ze správního spisu krajský soud zjistil, že ředitel Krajského ředitelství Policie Moravskoslezského kraje jako správní orgán I. stupně (dále jen „prvostupňový správní orgán“) vydal dne 24. 8. 2021 rozhodnutí, jímž poskytl žalobci odměnu ve výši 10 000 Kč za splnění mimořádného služebního úkolu spočívajícího v mimořádném nasazení v rámci boje s pandemií COVID-19 při plnění služebních úkolů vyplývajících z Usnesení vlády České republiky nebo opatření Ministerstva zdravotnictví, a odvážný a obětavý výkon služby během pandemie COVID-19. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání, na základě něhož odvolací orgán zrušil rozhodnutí ze dne 24. 8. 2021 a věc vrátil prvostupňovému správnímu orgánu k novému projednání a rozhodnutí z důvodu procesních vad v rámci prvostupňového řízení a nepřezkoumatelnosti rozhodnutí. Prvostupňový správní orgán doplnil spis o podklady rozhodné pro posouzení výše odměny a dne 26. 1. 2022 vydal rozhodnutí č.j. KRPT-197413-13/ČJ-2021-0700KR, jímž opět poskytl žalobci odměnu ve výši 10 000 Kč. Proti rozhodnutí ze dne 26. 1. 2022 žalobce podal odvolání, o němž bylo rozhodnuto napadeným rozhodnutím žalovaného.
13. Žalovaný potvrdil rozhodnutí prvostupňového správní orgánu, neboť měl za to, že postupoval při vydání rozhodnutí v souladu s platnou právní úpravou, zejména je zde popsána chronologie věci, průběh řízení a skutečnosti vyplývající z podkladových materiálů. Rozhodnutí prvostupňového správního orgánu obsahuje kategorie výše odměn a jednotlivá kritéria, na jejichž základě byla poskytnuta konkrétní výše odměny, podle § 123 písm. a) zákona o služebním poměru, za období od 1. 1. 2021 do 30. 6. 2021 příslušníkům speciální pořádkové jednotky Krajského ředitelství policie Moravskoslezského kraje (dále jen „SPJ“). Prvostupňový správní orgán uvedl, že částka 20 000 Kč, která se objevovala ve veřejném prostoru jako mimořádné finanční ohodnocení za výkon služby během pandemie COVID-19, byla průměrnou výší odměny z celého objemu odměn pro více než 26 tisíc příslušníků Policie ČR.
14. Rozhodnutí prvostupňového správního orgánu obsahuje škálu 6 kategorií, kterou si správní orgán stanovil pro určení výše odměny jednotlivých policistů, tak, aby výši odměny bylo zohledněno jejich zapojení do různých opatření v souvislosti s pandemií Covid-19, a to ve škále: a) TOP, výjimečná zátěž, výše odměny 40 000 Kč, b) nadprůměrná zátěž, výkonnost policistů, výše odměny 30 000 Kč, c) průměrná zátěž, výkonnost policistů, výše odměny 20 000 Kč, d) nižší průměr zátěže, výkonnosti policistů, výše odměny 15 000 Kč, e) nižší průměr, respektive nějaká činnost, výši odměny 10 000 Kč, f) nejnižší zátěž policistů, ostatní policisté, výše odměny 5 000 Kč. Pro zařazení do konkrétního stupně škály byla stanovena kritéria, a to měřitelná (počet účastí na jednotlivých uzávěrech okresů, počet účastí na kontrolách s Krajskou hygienickou stanicí, počet zjištěných přestupků na úseku opatření na

potlačování pandemie, počet zkontrolovaných osob po dobu uzávěry, počet eskort s osobami nakaženými onemocněním Covid-19, počet zjištěných přestupků za porušování zákazu nebo omezení po dobu pandemických opatření, počet zadržených a zajištěných osob během pandemie) a kritéria neměřitelná (veškerá další činnost během pandemie, míra iniciativy, ochoty a aktivity, která není vyčíslitelná, orientace v protipandemických opatřeních) a dále byla stanovena podpůrná kritéria (počet dní ve stavu neschopnosti ke službě, čerpání ošetřování člena rodiny, dovolená).

15. Žalovaný zařadil žalobce do kategorie č. 5, odměna ve výši 10 000 Kč na základě vyhodnocení objektivních kritérií, které splnil žalobce ve sledovaném období, tj. od 1. ledna 2021 do 30. června 2021, a to: vykonal 2 x službu na místě uzávěry okresů, 0 zkontrolovaných osob ve vztahu k dodržování pandemických opatření, 0 zjištěných přestupků formou příkazního řízení, 56 dní neschopnosti ke službě. Prvostupňový správní orgán ve svém rozhodnutí uvedl, že u žalobce byla použita pouze objektivní kritéria, neboť u něj absentovala jakákoliv další aktivita k plnění povinností nad rámec jeho běžných povinností. Ochotu a iniciativu však v rámci odměňování nelze přehlížet, jelikož v problematické epidemiologické situaci umožňovala nahrazovat absentující policisty ve směnách a zajistit tak řádný chod SPJ. Pro srovnání s výší odměny poskytnuté žalobci je v rozhodnutí prvostupňového správního orgánu uveden výkon policisty, který dostal odměnu v kategorii č. 4, odměna ve výši 15 000 Kč. Tento anonymizovaný policista vykonal 11 služeb na místě uzávěry okresů, vykázal 2 kontrolované osoby ve vztahu k dodržování pandemických opatření, měl 7 zjištěných přestupků formou příkazního řízení, 34 dnů neschopnosti ke službě.
16. Žalovaný souhlasí s argumentací správního orgánu I. stupně, který uvedl důvody, proč byli 4 vedoucí oddělení a 4 zástupci vedoucího oddělení odměněni v maximální výši 40 000 Kč, šlo o 8 příslušníků z celkového počtu 38 příslušníků, kteří dostali maximální výši odměny. Žalovaný upřesnil, že vyhodnocení kritérií pro poskytnutí odměny se týká období 1. ledna až 30. června 2021, nikoliv pouze období uzávěry okresů Trutnov a okresů v Moravskoslezském kraji, tj. od 12. 2. do 11. 4. 2021, jak mylně uvádí žalobce.
17. Žalovaný v napadeném rozhodnutí konstatoval, že kritéria pro zařazení do jednotlivých kategorií byla vedoucím SPJ nastavena jako objektivní, mapující celou škálu úkolů policie souvisejících s dodržováním a vymáháním epidemiologických opatření. Žalobce v průběhu správního řízení nepředložil návrh, jaká jiná přesnější a objektivnější kritéria měla být stanovena za účelem spravedlivého rozdělení odměn. Žalovaný se v napadeném rozhodnutí vypořádal také s otázkou možnosti správního uvážení prvostupňového správního orgánu při stanovení výše mimořádné odměny. Zde došlo k mediálnímu šumu, když v předkládací zprávě k usnesení vlády o mimořádném finančním ohodnocení příslušníků Policie České republiky a Hasičského záchranného sboru České republiky v souvislosti s pandemií COVID-19, byla navržena odměna ve výši 20 000 Kč a tuto částku média používala. Nicméně v usnesení vlády o mimořádném finančním ohodnocení bylo pouze stanoveno navýšení finančních prostředků na služební příjmy příslušníků policie o částku 535 220 000 Kč. Tímto usnesením vlády nebylo stanoveno, jakým způsobem a v jaké výši mají být finanční prostředky rozděleny, byl zde konkretizován důvod poskytnutí, a to na „mimořádné finanční ohodnocení“. Od počátku panovala shoda policejního prezidenta i odborových organizací, že se nemá jednat o automatické plošné vyplácení odměny ve výši 20 000 Kč bez posouzení rozsahu účasti toho kterého příslušníka na boji s pandemií COVID-19. I tyto skutečnosti byly mediálně známé, byly zveřejněny mimo jiné na intranetových

stránkách Policejního prezidia České republiky, v dopise policejního prezidenta ze dne 27. 7. 2021.

18. Žalovaný reagoval na odvolací námitku žalobce, týkající se jeho „nečinnosti“ v době pandemie v období sledovaném pro poskytnutí odměny, který tvrdil: „mjr. K. však zamlčel, že jsem prováděl kontroly uzavřených podniků a kontroly osob přejíždějících do uzavřených okresů z důvodu zaměstnání. Nemínil ani to, že pokud se jedná o kontrolu osob, může ji provádět pouze velitel hlídky, který je přihlášen do služebního mobilu, nikoli další člen hlídky.“ K těmto tvrzením žalovaný uvedl, že „kontroly osob přejíždějících do uzavřených okresů“ mohl žalobce vykonávat pouze v době, kdy sám vykonával službu na tzv. uzávěře okresů, což v jeho případě bylo dvakrát, přičemž nevykázal kontrolu žádné osoby. Jeho tvrzení, že „kontrolu osob může provádět pouze velitel hlídky, který je přihlášen do služebního mobilu, nikoli další člen hlídky“ není pravdivé. Podle doplňujícího vyjádření vedoucího SPJ kontrolu osob může, respektive má provádět kterýkoliv člen hlídky při plnění služebních úkolů.
19. Správní spis obsahuje listinu ze dne 12. 12. 2021 nazvanou pprap. G. – zdůvodnění rozdělení policistů do kategorií při udělování odměn, jejím autorem je mjr. Mgr. R. K. Zde je mimo jiné uvedeno: „V případě příslušníka pprap. G. absentovala jakákoliv snaha a ochota plnění povinností nad rámec jeho běžných služebních povinností, neprojevoval aktivitu ani v rámci těchto běžných služebních povinností a odměněn tak může být pouze v souvislosti s objektivně zjištěnými kritérii, kdy tomuto odpovídá odměna stanovená v kategorii 5, tedy částkou 10 000 Kč.“ Před vydáním prvostupňového rozhodnutí byl žalobci elektronicky zaslán celý spisový materiál. Žalobce se před vydáním rozhodnutí k obsahu spisu nevyjádřil.

Posouzení věci krajským soudem

20. Krajský soud přezkoumal v mezích žalobních bodů dle § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Ve věci rozhodl bez nařízení jednání v souladu s § 51 s. ř. s.
21. V posuzované věci jde o výši odměny žalobce, kterou obdržel jako mimořádné finanční ohodnocení v souvislosti s pandemií COVID-19. Odměna byla poskytnuta dle § 123 písm. a) zákona o služebním poměru, podle kterého *Příslušníkovi lze poskytnout odměnu, kterou lze jednorázově ocenit splnění mimořádného nebo zvlášť významného služebního úkolu.* Odměna je nenároková složka služebního příjmu příslušníka bezpečnostního sboru. Konkrétně pro výše uvedený druh odměny byly finanční prostředky vyčleněny Vládou České republiky na základě usnesení vlády č. 663 ze dne 19. 7. 2021, o mimořádném finančním ohodnocení příslušníků Policie České republiky a Hasičského záchranného sboru České republiky v souvislosti s pandemií COVID-19.
22. Žalobce formuloval šest žalobních námitek, které se se svým obsahem překrývají. Jako první námitku žalobce uvádí, že kritéria stanovená pro zařazení do jedné z šesti kategorií výše odměny nemohou vést k objektivnímu hodnocení, jelikož se jedná o kombinaci měřitelných a neměřitelných kritérií a nefunkčnost kritérií prokazuje skutečnost, že odměna ve výši 40 000 Kč, tedy nejvyšší částka, byla poskytnuta všem vedoucím příslušníkům. Krajský soud má za to, že správní orgán I. stupně i žalovaný dostatečně podrobně a transparentně ve svých

rozhodnutích vysvětlili jednotlivá kritéria, v obsahu správního spisu jsou doloženy přesné údaje o počtu odměn v jednotlivých kategoriích, jsou zde i počty výkonů jednotlivých měřitelných kritérií, viz bod 13. a 14. tohoto rozhodnutí. Krajský soud souhlasí s názorem žalovaného, že součástí hodnocení byla oprávněně i kritéria jako např. ochota a aktivita, jež nejsou objektivně měřitelná, ale jsou nedílnou součástí výkonu každé profese a byla obzvláště ceněna v situaci pandemie COVID-19. Žalovaný v napadeném rozhodnutí odůvodnil, proč byly vedoucím příslušníkům a jejich zástupcům uděleny odměny v maximální výši 40 000 Kč. Krajský soud nehodnotí toto zdůvodnění, nicméně konstatuje, že skutečnost, že všem vedoucím příslušníkům byla poskytnuta odměna v maximální výši, není důkazem nefunkčnosti stanovených kritérií. Vzhledem k výše uvedenému vyhodnotil krajský soud žalobní námitku jako nedůvodnou.

23. Ve vztahu k druhé žalobní námitce, a to, že rozdělení odměn bylo zcela v rozporu se zákonem deklarovanou povinností bezpečnostního sboru zajistit rovnost odměňování za stejnou činnost, má krajský soud ze správního spisu za prokázané, že prvostupňový správní orgán respektoval zásadu rovnosti odměňování za stejnou činnost právě vytvořením širší škály 6 kategorií výše odměny, konkrétně u jednotlivých příslušníků zjišťoval všechna stanovená kritéria, zohlednil neměřitelná kritéria i podpůrné kritérium počet dní ve stavu neschopnosti ke službě. Ve správním spise (číslo l. 62) je uvedena anonymizovaná přehledová tabulka s uvedením počtu úkonů v měřitelných kritériích. Žalobce neuvedl žádné návrhy na doplnění dokazování, které by vzaly v úvahu i činnosti nezohledněné prvostupňovým správním orgánem v jím stanovených kritériích. Krajský soud má za to, že napadené rozhodnutí i rozhodnutí správního orgánu I. stupně byla vydána v souladu se zásadou rovnosti odměňování, proto žalobní námitku považuje za nedůvodnou.
24. Ve třetí žalobní námitce žalobce tvrdí, že informace od mjr. K. o rozsahu plnění žalobcových úkolů pro účely stanovení výše odměny nebyly úplné. Jelikož toto tvrzení již bylo žalobcem vzneseno jako odvolací námitka, reagoval na něj žalovaný v napadeném rozhodnutí (viz bod 17. rozsudku). Krajský soud považuje vysvětlení žalovaného za logické a srozumitelné, proto žalobní námitku vyhodnotil jako nedůvodnou.
25. V další žalobní námitce žalobce srovnává svou odměnu s výší odměny jiných příslušníků a namítá, že pokud byla žalobci přiznána výrazně nižší odměna, měly být v odůvodnění rozhodnutí o odměně uvedeny dostatečně pádné důkazy o tom, že žalobce vykonával méně činnosti než ostatní příslušníci. Krajský soud má za to, že správní orgán I. stupně i žalovaný naprosto dostatečně a srozumitelně zdůvodnili, z jakých důvodů a na základě jakých služebních výkonů byla žalobci poskytnuta odměna ve výši 10 000 Kč, uvedli pro srovnání výši odměny jiných příslušníků a počet jejich služebních výkonů a to příslušníků, kteří měli vyšší nebo stejnou výši odměny jako žalobce. Ani tato námitka tak není důvodná.
26. Žalobce dále tvrdí, že vzhledem k povaze odměny, na niž byly vyčleněny finanční prostředky Vládou České republiky na základě usnesení vlády č. 663 ze dne 19. 7. 2021, o mimořádném finančním ohodnocení příslušníků Policie České republiky a Hasičského záchranného sboru České republiky v souvislosti s pandemií COVID-19, měl služební funkcionář omezenou míru posouzení mimořádnosti a významnosti plnění služebních úkolů, když prostředky byly určeny konkrétně na odměnu za činnosti spojené s pandemií COVID-19. Služební funkcionář byl povinen objektivně posoudit míru nasazení jednotlivých příslušníků. Krajský soud souhlasí s tvrzením, že služební funkcionář byl povinen použít účelově určené finanční prostředky na odměnu v souvislosti s pandemií COVID-19, což se

také stalo. Jak již bylo v předchozím textu uvedeno, správní orgán I. stupně i žalovaný objektivně, srozumitelně a transparentně stanovili kritéria pro zařazení do jednotlivých kategorií výše odměny. Ve správním spise jsou uvedeny i počty příslušníků, kteří získali odměnu v jednotlivých kategoriích.

27. Poslední námitkou žalobce poukazuje na zcela nepřiměřené rozdíly ve výši odměn poskytnutých příslušníkům za stejných podmínek. Žalobce však nekonkretizuje, v čem spatřuje rozdíl ve výši odměny poskytnuté za stejných podmínek. Naopak, jak již bylo opakovaně řečeno, správní orgán I. stupně i žalovaný prokázali, že při stanovení výše odměn zohlednili více kritérií, aby nedošlo k nedůvodným rozdílům při splnění stejných podmínek. Proto ani této námitce nelze přisvědčit.

Závěr a náklady řízení

28. Z výše uvedených důvodů krajský soud žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
29. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobce v řízení úspěšný nebyl a žalovanému nad rámec jeho úřední činnosti žádné náklady nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **je možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 21. září 2023

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu